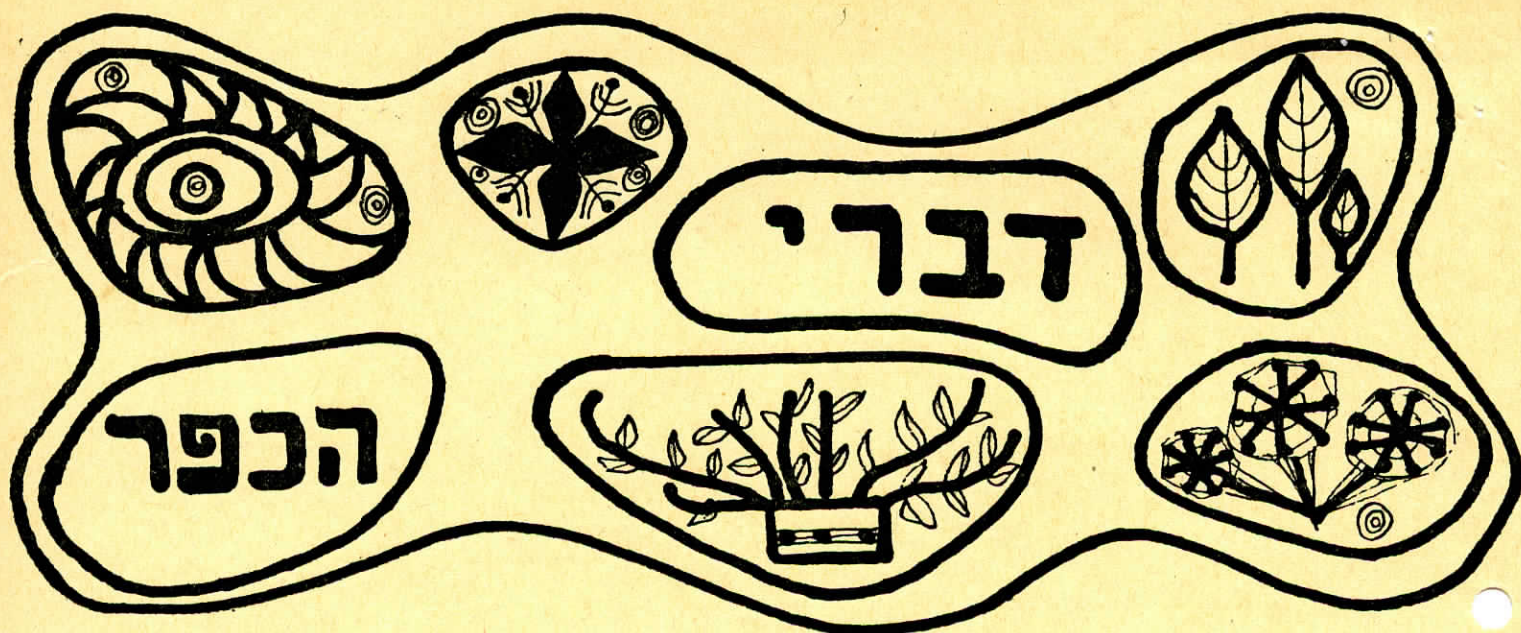

* יום העצמאות - אחרי . . . *

* חשבתי תמיד : *

* אוהבים בלי תנאי. *

* חשבתי תמיד : *

* אוהבים אף בצער, *

* גם איש, גם ידד, גם מולדת. *

* אם מגיע משבר *

* ובא המחדל *

* האפסיק לאהב ? *

* כך אשמור אמונים לאלה שאינם ? *

* למענם *

* למעני *

* אמשיך לאהב. *

* אנגה *

מאז יום העצמאות האחרון נראה כאילו
עברו יובלות, ולא 12 חודשים בלבד. זוכרים ?
היה זה חג ה-25, ורבים וטובים היו כבר
שקועים בהכנות לחג ה-25 של המשק. אז
הזדהינו - אז התגאינו. האם לא נמשיך
להזדהות ולהתגאות ? האם כל כך קשה ?
אפילו בפינתנו השקטה (לרוב) המשיכו החיים
לזרום, ויש על מה לברך.

מאז מאי 1973 נולדו 14 תינוקות !

מכל קבוצה זמנית אנחנו קולטים אנשים.

גשמי ברכה ירדו בעיתם ובמידה והגיעו עד
657 מ"מ !

חברים ונוער ממשיכים להושיט עזרה

בעיירת הפתוח הסמוכה.

למרות לבטים וקשיים נכנסים בנים לנשוא

בעול ומשקלם מתחיל להיות מורגש.

ומעל לכל - בנים וחברים - כולט כולם

חזרו.

מי יתן וכך נמשיך:

אנחנו וכל עם ישראל.

ח ג ז מ ח

עם סגירת הגליון הגיעה הידיעה על
פציעתו של דורון. הפציעה הוגדרה כ"קלה",
ואנחנו מאחלים לו החלמה מהירה מאוד.

לקראת הועידה - כנס טרום ועידת האיחוד

כשלישים חברים יצגו את משקי האיחוד באזור הגליל העליון ועמק החולה, בכנס אזורי לקראת
ועידת האיחוד אשר התקיים באוהל.

שיחת הפתיחה של מוקי צור מעין גב, תארה את המבוכה בה נמצאת המדינה בכלל והקיבוץ
בפרט, בעקבות מלחמת יום הכפורים. הוא שם דגש על התגובות השונות של חברי הדור הצעיר, אתם
הרבה להפגש במשך המלחמה ואחריה.

הכנס התחלק לחוגי דיון שהתנהלו לפי מיטב שיטות ה-או-די. דובר הרבה על חוסר התרומה
של הקבוץ לחברה הישראלית. הוזכר שרק על ידי הגדרה מחודשת של ערכי החנועה, והכרה שבתקופה
זו, יותר מתמיד, יש צורך לערכים אלה, ניתן לשפר את המצב בו אנו שרויים. נאמר שבעשור
שחלף, פני הקבוץ כווננו כלפי פנים בנגוד למצב ששרר לפני קום המדינה וזמן קצר אחריה.

המשך בעמוד 3....

מ ז ל ט ו ב !

ימי הולדה

29/4 - אבי נצר

אורית כהן

ג'נט פרימוסט

30/4 - אלפי נתן

כרמית שוורצמן

2/5 - דוד ארנברג

זאב ניצן

ימי נשואין

2/5 - אירית ומשה בן-חיים

נעה ואפרים מעין

לשלופר, לאילן ולכל בנינו היקרים.

3

לאחר האספה האחרונה על נושא יום העצמאות מרגישה אני צורך לכתב אליכם, במיוחד לך, דוד, שהנך מרגיש שאין אנו, החברים, יכולים להבין מה זה לאבד חבר שעברת איתו את כל מהדורי הגהנום, וכמו שאמר אילן, שהיה קרוב אליך יותר מבני משפחתך.

אני רוצה להגיד לכם שאין לכם המונופול הזה על הכאב, היגון, ואין לכם עם מה למדוד למי כואב יותר ולמי פחות. רק דבר אחד ברור, החיים יותר חזקים מאתנו. אמר זאת ידיד נצול השואה, שראויין בתוכנית טלוויזיה "טלנוע". שאלו אותו, בה, בת 17, ובחור צעיר בשנות העשרים: "אין אתה מרגיש היום לאחר שלושים שנה? מה קורה לך? אין אתה קם מחדש כל בקר?" הוא ענה את הנ"ל והוסיף "עובדה, אני פה אחת היום. לשכוח לא אוכל אף פעם. כל שנה הכאב נכנס יותר עמוק ונעשה פחות חוד, אבל החיים מושכים אותי הלאה, אבל לא אל השכיחה, והקשה הוא הקימה שהיא לעולם כבדה".

מי מאתנו הותיקים, חושב במשך השנה על טיס צעיר בשם ליון ליטמן, שהיה לנו לאח ולרע? כאשר מזכירים את שמו ביום הזכרון כמה מחברי כפר הנשיא יודעים בכלל מי זה היה.

הוא היה בהכשרה "גורזי ליו", וכעת, כאשר אני מזכירה את שמו, אני זוכרת שהיינו ידידים, היינו הולכים בשבילי הנוף המקסים של וולטשיר, והוא היה חי ותוסס ודיבר על בעיותיו, על אהבותיו, על תוכניותיו לעתיד, ובסוף נפל כסיס במלחמת השחרור ונקבר בקבר אחים בראש פינה. אז ביינו וכאבנו אבל הזדקנו מאז. יש לנו שערות שיבה, יש לנו בנים, נכדים ונכדנים, ואותו השארנו רחוק רחוק בנעורנו, והוא נשאר נער יפה ונצחי. עברו עלינו שמחות ואסונות ובים מאז, ואם לא חושבים עליו יום יום אל תחשבו ששכחנו אותו, ואת האחרים שנאבדו לנו, לאו דוקא במלחמותנו.

האם ידוע בכפר הנשיא ששנה שנה ברני מרקס עולה לקברו ומניח עליו זר פרחים? ביום השואה חזרתי מחל-אביב, ובעפולה נכנסה לאוטובוס קבוצת תלמידי תיכון. יפים ומלאי חיים. קצת צחקו, קצת השתוללו עד שאחת שעמדה על ידי אמרה, "חברה, אמרו לנו שאטור לצחוק היום". רציתי לשאול אותם "מה אמרו לכם היום, באיזו צורה הסבירו מוריכם את התקופה העגומה והגדולה בתולדות עמנו, שכל מה שנשאר הוא שאטור לצחוק". רציתי להגיד לה "זה לא אטור לצחוק. זה רק אטור לשכוח".

אם השנה עברה עלינו המלחמה האיומה ביותר בחיינו, ואנחנו יודעים שהשלום הנכסף עוד רחוק מאתנו, זה שאנו רוצים לשבת יחד בארוחה משותפת על טפינו וזק נינו, לא בשביל השניצל והיין. לא לשכוח, אלא לעמוד רגע ולהביט סביב, ולהגיד: בשביל כל אלה זה קרה. שילד קטן יצק בשעת הקריאה מרב שמחה ואמא תניח יד על זרועת בנה שכן הצליח להגיע הביתה. אני רוצה לשבת יחד כדי לזכור ואם אצחק קצת ואשיר מעט עם חברי מימים ימימה שהם רעי וכאחי לא שכחתי. לעולם לא אשכח.

רחל אבידור

* * * * *

המשך - "לקראת הועידה"

הוצעה מעורבות יתר בחיי הצבור, במיוחד באזור בו נמצא הקבוץ, עבודה בשכונות עוני, גישה חיובית לחילולי צה"ל, בני הקבוצים, מחותמים קבע ע"מ להעלות את התדמית של צה"ל ולהגביר את כושרו. דגש גם הושם על פעילות הקבוץ בעליה וקליטה. יש להכיר בכך שבכל זאת הקבוץ מסוגל לתרום רבות לחברה הישראלית.

טענה רוחה שהתנועה אינה יכולה לפעול ביעילות בתל אביב הרחוקה. יש לקרב אותה לקבוצים על ידי הקמת מוסדות באזורים, דוגמת וועדת המשק, ועל ידי כך להתמיד בקשר.

התרשמתי שהיה הבדל בין הדורות שהתבטא בגישותיהם השונות. לצעירים היתה גישה פרגמטית והתייחסו בעיקר בבעיות בקשר לאמצעים להשיג רמת חיים נאותה ולשם כך קיימת התנועה. המבוגרים יותר הדגישו את הצורך להגדיר מחדש את ערכי הקיבוץ ולנסות לתרום ולהשפיע על החברה הישראלית. אריה וולפין.

4
חל-אביב 17.4.1974

לכבוד
מזכירות קיבוץ
כפר הנשיא

חברים, רב תודות לכם, לקיבוץ ולכל אחד מן החברים אשר פעל אישית, עבור האירות הנאה והמעניין של קבוצת פועלי ציון הצעירים מאנגליה. הביקור בכפר הנשיא היה רב רושם עבור חברי הקבוצה ובשמים ובשמי אני מודה לכם.

בכבוד רב,
יהודית וידצקי
מרכזת הלשכה.

16 באפריל 1974.

לכבוד
מזכירות קיבוץ
כפר הנשיא

לרינה שלום, מודים אנו לך ולכל בית כפר הנשיא מקרב לבנו על השתתפותכם בצער על מות אביו של ליי בדרום אפריקה. הננו מאד מעריכים את יחסכם אל ליי, לאחר עוזבו את כפר הנשיא ובואו אל דגניה ב'. נשמח לארחכם בביתנו אשר בדגניה ב'.

שלום ולהתראות,
תמר וליי גרינמן
דגניה ב'.

שיר קט לאויב

רצינו לאהוב חיים.
אהבנו כל רגע
חמדנו דברים יפים
חשבנו בצבע,

אביב מתוך כתינוק

יונה הזמה נערה

אדם בצהלה והרוח מרנינה,

כל זאת להריסה ? בשל מה ?

סוף דרך עצובה

האם לאהוב פרח, חסא

זרעות אוהב, השמד ?

לחיי ילדון אדמדמות, זועה ?

הניחו לנו חיי שלווה !

(השם שמור במערכת)

14.4.74

תיקון לדו"ח המזכירותסעיף 7 - משכורת בשירות קבע.

ערעורו של משה היה מנוסח כך:
 בן משק שמשרת תקופה מסוימת (לדיון) בשירות קבע, ומקבל משכורת בתקופה
 זו, ומודיע על רצונו לבקש חופש מהמשק בשחרורו - תקופה זו של שירות קבע
 (כוללת משכורת) תראה כחלק מחופשתו המבוקשת.
 אחרי דיון, הוחלט במזכירות, ליזום פגישת צעירים, כדי לשמוע מה הן
 הצעותיהם וגישתם לשאלה זו, ולמכלול השאלות הקשורות בקליטת בנים במשק.

נופש במלון הקיבוץ

השנה נקבעו שני מחירים ליום נופש במלון הקיבוץ:
 (1) חדרים בודדים שמחירם 48 ל"י לחבר ליום.
 (2) חדר שמוזמן לכל העונה (16/6 - 9/11) מחירו 45 ל"י לחבר ליום.
 חברים שרוצים לבלות את חופשתם במלון הקיבוץ מתבקשים להרשם ברשימה על-יד
 המזכירות כדי שנוכל להחליט אם כדאי לנו להזמין חדר במשך העונה.
 חברים ששרתו שלושה חודשים במלואים יכולים לקבל חדר במחיר מיוחד של
 30 ל"י ליום עד לתאריך 3/6/74.
 בבתי מלון אחרים שהיה לנו קשר אתם המחירים נעים בין 60 ל"י ומעלה
 (מלון יהלום - 92 ל"י ליום).
 וועדת חברה.

מחסן בגדים - הודעה

- (1) קבלתי מבחר של בגדי ים במחירים של "לפני שנה". אפשר להחזיק
 אותם רק שבוע ימים במשק. חברות הרוצות לקנות השנה יכולות לבוא כל
 יום בשעות הרגילות של החנות.
- (2) אני מאד ממליצה לכל החברים שרוצים בגד סרוג מרוחי מרקס, להזמין צמר
 עכשיו. המחירים עולים בלי סוף וגם אין תור כל כך ארוך במשך הקיץ.
- (3) כרגיל כמו בכל סוף חודש אני מבקשת מהחברים לבוא ולשלם את החובות.
 להתראות רוח גולן.

לאחר האסיפה האחרונה, הרהרתי בחברי החברים שהשמעו, כגון: "מוכרחים לשמוח למרות הכל" או "החיים חייבים להמשך" או "ומה אם יש מצב - עלינו לחגוג את חגיגתנו!" מלים אלה יפות ונכונות, ואני חומכת בהן בכל לב. אמנם, על אף הסנטימנטים היפים ששמענו במוצאי-שבת, עלי לציין ששנה זאת עמדה עד כה בסימן חוסר נכונות מוחלטת מצד החברים לחרום לשמחה התוססת שהם כנראה דורשים.

בחנוכה, היה מצב קשה במיוחד בתוך וועדת התרבות, ופניתי לחברים מעל דפי עלון זה בבקשה שיחנכו לעזור בהכנת החג. לא דובים ולא יער - (וגם לא היו מתנדבים)

מסופקני אם היינו מקיימים חגיגת פורים בכלל השנה, לולא היתה הוועדה המכינה עקשנית ומסורה במיוחד. הופעות של חברים כמעט לא ראינו, והיו די הרבה כאלה שהיו "מוכרחים" מדי אפילו להגיע למסיבה. פעם אחר פעם פניתי אל חברה פלונית, שאמרה: "אין לי מצב רוח לחגים בימים אלה", או לחבר פלוני שאמר: "איך את יכולה לדבר על מסיבות? - את לא קוראת עתון?" וגם היו כאלה שהיו סבורים שנבלה חג זה או אחר במקלט, אז מה הטעם להכין אותו?

והתוצאה - נאלצנו לבסס את עיקר חיי התרבות שלנו על מה שקוראים "חבבות קנוייה". ולולא היתה האפשרות הזאת...? בהגיענו לכל חג, מכריזים מחדש שאין "מצב רוח" לקיים אותו, ויש לי הרגשה שעם פרסום החכנית אומרים לי: "נו, נראה אותך - שמחי אותנו!" הבה נהיה כנים עם עצמנו - האם רצוננו לשמוח באמת, או האם אנו רוצים שמישהו אחר ישבור את הראש למצוא דרכים להוציא אותנו מהדכאון וממצב הרוח?

רונה

נ.ב.

הדברים הנ"ל אינם מתייחסים כלל וכלל לקבוצה המצומצמת אך המסורה של חברים, אשר טורחים לקיים חיי תרבות כל שהם בישובנו. בלעדיהם אני מספקת אם בכלל היתה שמחה או חגיגה אצלנו, והנני מודה להם מקרב לב על כך שהם ממשיכים לשבור את הראש, למרות הכל!

צה"ל 17.4.1974

לכל החברים שלום רב!
אני נמצא בשרות בצפון הארץ ואני מרגיש טוב. אצלנו הכל בסדר.
ומה נשמע במשק? אני מקווה לראות את כולם בקרוב.
שלום רב
ולהתראות
קלמן.

החזעה - על אורחים

חברים מתבקשים להמנע מהזמנת אורחים כחאריכים הבאים:

9.5.1974 - חתונתם של אסתר ואבי.

10.6.1974 - בר מצווה של ילדי כיתת חרמון.

נכחו: מיכאל ד., אריה נ., יוסי, קולין, ריני, שמואל, מיכאל כ.,
מוזמנים: אלק, טומי, יצחק פ.

- (1) מימון לשיפוצים: הוטל על מיכאל ד. לטכס עם משרד השיכון את גובה ההלוואה ליחידת שיפוץ. עקרונית הוחלט לקבל את ההלוואה בתנאים שמשרד השיכון הציע לנו.
- (2) בניית השכונה על הרכס המזרחי (הפרויקט): נמסרה אינפורמציה על התקדמות הטיפול בהשגת האמצעים לבניית השכונה הנ"ל כדלקמן:
 1. במגביח באנגליה הוחלטו להקים את הפרויקט בכפר הנשיא ע"י הקצאה של 400-350 אלף לירות סטרלינג.
 2. ההקצאה תבוא ישירות אלנו דרך משרד הפדרציה בחל-אביב.
 3. הפרויקט ייקרא כנראה על שמו של טבי זיו.
 4. היות וצורה זאת של הממון והקפו עונים על הורישות שהועלו בזמנו בדיון באספה כתנאים מוקדמים לבצוע הפרויקט, הוחלט להביא את הענין להכרעה סופית באספה כללית קרובה.
- (3) מקורות ושימושים במפעל ב-4 השנים האחרונות: לפי בקשת ועדת המשק ערך קולין בדיקה יחד עם לוי על מצב המקורות והשימושים במפעל, והוא הביא את ניתוח המצב לדיון בוועדה. הוברר שבמצב הקיים של גידול מהיר של הקף הייצור, כל הרווחים נבלמו בממון גידול המלאי, בצורך להגדלת הון חוזר וההפחתות הושקעו באובייקטים להם אין אפשרות של ממון ממקורות חוץ. הוחלט שבעתיד ניעד ישיבות של ועדת המשק לעיתים קרובות יותר, לדיון וניתוח של בעיות כלכליות יסודיות, ולרכז את הבעיות השוטפות במשך יתר הישיבות.
- (4) השימוש בטרקטורים מחוץ לעבודה: הועלתה הבעיה של השימוש בטרקטורים לצרכים שלא לעבודה כאשר כל המשתמשים עולים על כל טרקטור שהוא ללא אבחנה וההפקרות היא גדולה. סוכם: א. ליעד 2 טרקטורים בלבד שהם יעמדו לרשות חברים לצרכים הנ"ל.
- ב. למנות חבר שיהיה אחראי לסידור 2 הטרקטורים האלה ולחלק אותם לנצרכים בדומה לסידור התחבורה של האוטומובילים.
- ג. לנעול את יתר הטרקטורים אחרי העבודה.
- ד. סידור חלוקת השימוש בשני הטרקטורים הל על כל החברים, כולל אלה שעובדים עם טרקטורים בתוקף עבודתם היומיומית.
- ה. לארגן קורסים כדי להכשיר חברים ובנים בשימוש הנכון של הטרקטורים.
- הוצע גם לבדוק אפשרות של הקמת מבנה שניתן לסגור אותו, על מנת לאחסן בו את הטרקטורים של הענפים בבית.

- - - - -

תיקון ב"תקנון השיפוצים"

תקן סעיף "שיפוצים" שהופיע ב"דברי הכפר" ב-12.4.74

- במסגרת הסכום שנקבע (השנה 2,000 ₪) כלולות מבחר האפשרויות הבאות: -